

Forfatter: Wied, Gustav

Titel: Udrag fra Et par Handsker eller Damen fra Landet

Citation: Wied, Gustav: "Første Violin. Adel, Gejstlighed, Borger og Bonde. Det svage Køn. Den hellige Aand H. C. Andersen. Et Par Handsker. 1967", i Wied, Gustav: *Første Violin. Adel, Gejstlighed, Borger og Bonde. Det svage Køn. Den hellige Aand H. C. Andersen. Et Par Handsker. 1967*, Rosenkilde og Bagger, 1966-, s. 336. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-wied05val-shoot-idm140270071521856/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Første Violin. Adel, Gejstlighed, Borger og Bonde. Det svage Køn. Den hellige Aand H. C. Andersen. Et Par Handsker. 1967

OSTERMANN. Ja, ja! saadan hedder den! — Hun købte et Par Handsker; og saa har hun tabt dem.

FORF. Saa-aa? Har hun tabt dem? Hvor?

OSTERMANN. Paa Vejen til Dem.

FORF. (indtrængende). Kære Herre, hun har *ikke* været hos mig! Jeg beklager det meget; men hun har *ikke* været der!

OSTERMANN. Hun skal komme til Byen en Gang om Ugen og spille med »Ham selv« ...

FORF. Ganske rigtig! Og skønt vi, »Ham selv« og jeg, boer temmelig nær ved hinanden, har hun dog ikke været hos mig i Maaneder.

OSTERMANN. Ikke ...? Men hun har tabt et Par Handsker.

FORF. Ja, det siger De ...

OSTERMANN. Og hvis De skulde se hende ...

FORF. Jeg ser hende ikke ...! Jeg ser hende *aldrig!*

OSTERMANN. Jamen hvis De alligevel skulde se hende, er De nok saa god at sige, at en Mand har fundet dem.

FORF. Jeg ser hende *ikke!* Hun *vil* ikke besøge os!

OSTERMANN (kører paa). Han fandt dem i Karenoldsdatterstræde ... og saa tænkte jeg, at det var paa Vejen ned til Dem.

FORF. »Ham selv« boer jo ogsaa der ned ad.

OSTERMANN. Ja, saa har det maaske været paa Vejen til »Ham selv«. — Men hvis De alligevel vil være saa god ...

FORF. (tager Ostermann i en Knop). Jeg siger Dem jo, Menneske, at vi ser hende *aldrig!*

OSTERMANN (trækker sig lidt tilbage). Ikke ...?

FORF. Nej! — Jeg vilde ha' været ud til Skovbogaard i Julen for at ønske glædelig Fest. Men jeg blev syg og har ligget mange Dage i Sengen.

OSTERMANN. Det gør mig ondt!

FORF. Og vi skulde ha' haft en lille Middag, hvortil hun

og hendes Mand skulde have haft en Indbydelse. Men den er bleven udsat paa Grund af min Sygdom.
OSTERMANN. Det gør mig meget ondt!
FORF. Ja, De skulde nu ikke ha' været med!
OSTERMANN. Nej ... næ, det skulde jeg vel ikke ...
FORF. Nej! — Men næste Gang, Damen kommer ind i Deres Butik, vil De saa sige til hende, at vi er meget bedrøvede over, at vi ikke har set hende en eller anden Tirsdag!
OSTERMANN. Tirsdag ... ?
FORF. *(irritabel)*. Ja! Men det forstaar De ikke!
OSTERMANN. Nej ... æ ...
FORF. Nej! *Tirsdagen er den eneste Dag, dannede Folk ser Fremmede hos sig!*
OSTERMANN *(interesseret)*. Saa-aa ... ?
FORF. Ja! — Saa siger De det altsaa til Damen fra Landet!
OSTERMANN. Ja saa gærne! — Tør jeg spørge, kender De hendes Navn?
FORF. Om jeg kender ... ? Er De gal!
OSTERMANN. Tør jeg spørge, hvad ... hvem ... ?
FORF. Ved De ikke, hvem det er?
OSTERMANN. Nej ikke ganske.
FORF. Det er jo Grevinde Schulin, Mand! født Brockenhuus Schack!
OSTERMANN *(synker ligefrem i Knæ)*. A-a-ah ... !
FORF. *(vragende, ligeledes)*. Ja-a-a ... !

Pause

OSTERMANN *(forkjæret)*. Undskyld, Hr. Forfatter, at jeg har standset Dem ... Jeg beér meget undskyldt ... Men-æ ... men, saa tror jeg nok, at jeg ... jeg kan jeg skal selv ha' den Ære, at underrette Grevinden om ... om Fundet.
FORF. Fundet ... ? Hva' for et Fund?